

ΑΡ. 3570ΑΡ. ΑΠΟΦΑΣΗΣ 43**Αριθμός 384**Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΛΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ
ΝΟΜΟΣ (ΝΟΜΟΙ 30(Ι) ΚΑΙ 122(Ι) ΤΟΥ 2001)

Απόφαση δυνάμει του άρθρου 21

Ο Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001, εκδίδει την ακόλουθη απόφαση:

Τίτλος: Σχέδιο συμβουλευτικών υπηρεσιών για επιχειρήσεις με απασχόληση 20 άτομα και άνω.

1. Διαδικασία:

Στις 29 Οκτωβρίου 2001 κοινοποιήθηκε από την Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου, ως Αρμόδια Αρχή, στον Έφορο Δημοσίων Ενισχύσεων πρόγραμμα ενισχύσεων το οποίο φέρει τον τίτλο «Σχέδιο συμβουλευτικών υπηρεσιών για επιχειρήσεις με απασχόληση 20 άτομα και άνω». Η κοινοποίηση έγινε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 των περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμων του 2001 (εφεξής καλούμενων ως ο «Νόμος») και του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Διαδικασία Κοινοποίησης) Διατάγματος του 2001.

Το πρόγραμμα βρισκόταν σε ισχύ κατά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του Νόμου (30.4.2001) και ως εκ τούτου με βάση το άρθρο 21 συνιστά υφιστάμενο πρόγραμμα το οποίο δεν προβλέπει ημερομηνία λήξης.

2. Περιγραφή του κοινοποιηθέντος προγράμματος ενισχύσεων:

- (α) Αρμόδια Αρχή υπεύθυνη για την εφαρμογή της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου.
- (β) ο στόχος της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι η ενθάρρυνση της αξιοποίησης ειδικών συμβούλων για αύξηση της παραγωγικότητας και βελτίωση της αποδοτικότητας των επιχειρήσεων με την πληρέστερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού.
- (γ) η ενίσχυση χορηγείται με τη μορφή επιχορήγησης.
- (δ) δικαιούχοι της κοινοποιηθείσας ενίσχυσης είναι επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται σε όλους τους τομείς της οικονομίας, με μέγεθος απασχόλησης 20 άτομα και άνω και προτίθενται να αναθέσουν σε ειδικούς συμβούλους τη διεξαγωγή μελέτης για την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού τους νοούμενου ότι:
  - (i) οι σύμβουλοι οι οποίοι ανέλαβαν τη διεξαγωγή της μελέτης πληρούν τα συγκεκριμένα κριτήρια της Αρμόδιας Αρχής

- που αφορούν τα ακαδημαϊκά προσόντα, την εργασιακή πείρα σε παρόμοια ή άλλα θέματα, την εμπειρία στην εκπόνηση μελετών και τη σχετική κατάρτιση.
- (ii) εντοπιστεί η ύπαρξη σχετικής ανάγκης που να δικαιολογεί τη συμμετοχή της επιχείρησης στο σχέδιο.
- (iii) η μελέτη ετοιμάζεται με βάση τη μεθοδολογία που συμφωνείται και καλύπτει όλα τα θέματα τα οποία αναφέρονται στο έντυπο της αίτησης-πρότασης της Αρμόδιας Αρχής. Σε περίπτωση απόρριψης του περιεχομένου και του ποιοτικού επιπέδου της μελέτης, δε δίδεται καμία επιχορήγηση.
- (ε) επιλέξιμα κόστη-ένταση: μοναδικό επιλέξιμο κόστος του κοινοποιηθέντος προγράμματος είναι η αμοιβή του συμβούλου για την ετοιμασία της μελέτης, μη περιλαμβανομένου του Φ.Π.Α.
Η ένταση της ενίσχυσης είναι μέχρι 75% με ανώτατο ποσό τις £4.000. Η ενίσχυση χορηγείται σε δύο μέρη:
- (i) το βασικό μέρος (50% του συνολικού κόστους ετοιμασίας της μελέτης με ανώτατο ποσό £3.000) το οποίο καταβάλλεται μετά την υποβολή και έγκριση της μελέτης,
- (ii) το συμπληρωματικό μέρος (25% του συνολικού κόστους ετοιμασίας της μελέτης με ανώτατο ποσό £1.000) το οποίο καταβάλλεται μετά την αξιολόγηση της εφαρμογής από την επιχείρηση αριθμού βραχυπρόθεσμων εισηγήσεων που συμφωνήθηκαν και περιέχονται στη μελέτη.
- (στ) το πρόγραμμα δεν έχει ημερομηνία λήξεως.
- (ζ) προϋπολογισμοί: προβλεπόμενη δαπάνη για το έτος 2002: £0,175 εκ.
- (η) νομική βάση: Ο περί Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Νόμος (Νόμος 125(Ι) του 1999, άρθρο 21).
- (θ) προβλεπόμενοι δικαιούχοι: άνω των 1000 επιχειρήσεων.
- (ι) μέσα παροχής πληροφοριών και ελέγχου. Η Αρμόδια Αρχή ασκεί έλεγχο στα πιο κάτω στάδια:
- (i) Κατά την υποβολή της αίτησης-πρότασης της επιχείρησης για έγκριση συμμετοχής στο πρόγραμμα εξετάζονται τα προσωπικά στοιχεία του συμβούλου ο οποίος θα διεξαγάγει τη μελέτη και τα οποία απαιτείται να ικανοποιούν τα προκαθορισμένα κριτήρια της Αρμόδιας Αρχής.
- (ii) Πραγματοποιείται η πρώτη συνάντηση μεταξύ Αρμόδιας Αρχής-επιχείρησης με στόχο τον εντοπισμό της ύπαρξης σχετικής ανάγκης που να δικαιολογεί τη συμμετοχή της επιχείρησης στο σχέδιο.
- (iii) Κατά την υποβολή της μελέτης, εξετάζεται το περιεχόμενο και η ποιότητα που πρέπει να πληρούν τις προδιαγραφές που θέτει η Αρμόδια Αρχή.
- (iv) Κατά το στάδιο υλοποίησης των εισηγήσεων, απουστέλλονται και ελέγχονται τα

απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία και σε περίπτωση που κριθεί σκόπιμο πραγματοποιείται προσωπική επίσκεψη λειτουργού της Αρμόδιας Αρχής στα γραφεία της επιχείρησης, με στόχο τη διαπίστωση ότι έχουν όντως υλοποιηθεί όλες οι εισηγήσεις που είχαν συμφωνηθεί.

Η Αρμόδια Αρχή δεσμεύεται περαιτέρω ότι, σε περίπτωση έγκρισης, θα υποβάλλει προς τον Έφορο, σύμφωνα με το άρθρο 12 του Νόμου, αναλυτική τριμηνιαία έκθεση για τον τρόπο και το στάδιο υλοποίησης του προγράμματος.

- (ια) σώρευση: Δεν προβλέπεται σώρευση.
3. Αξιολόγηση της ενίσχυσης που κοινοποιήθηκε:
- (α) Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου «δημόσια ενίσχυση» σημαίνει την οικονομική ενίσχυση που χορηγείται υπό οποιαδήποτε μορφή, άμεσα ή έμμεσα, από το Δημόσιο ή με πόρους του Δημοσίου και που νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό δια της ευνοϊκής μεταχείρισης ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.
- (β) Η κοινοποιηθείσα ενίσχυση κρίθηκε ότι συνιστά δημόσια ενίσχυση διότι ικανοποιεί σωρευτικά τις προϋποθέσεις του Νόμου-
- (i) Χορηγείται έμμεσα από το Δημόσιο, διότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση χορηγείται από την Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου η οποία αποτελεί νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου που διοικείται από Λειτουργικό Συμβούλιο που ορίζει και παύει το Υπουργικό Συμβούλιο.
- (ii) συνιστά οικονομικό όφελος αφού η επιχορήγηση που παρέχεται στις δικαιούχους επιχειρήσεις (δικαιούχος 2(δ) ανωτέρω) σημαίνει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο οι αποδέκτριες επιχειρήσεις δε θα είχαν λάβει υπό τις κανονικές συνθήκες της επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.
- (iii) συνιστά ευνοϊκή μεταχείριση ορισμένων επιχειρήσεων ή κλάδων παραγωγής κι αυτό γιατί η επιχορήγηση δε δίδεται γενικά σε όλες ανεξαιρέτως τις επιχειρήσεις αλλά περιορίζεται στις επιχειρήσεις που εργοδοτούν 20 υπαλλήλους και άνω και προτίθενται να αναθέσουν σε ειδικούς συμβούλους τη διεξαγωγή μελέτης για την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού τους και παραχωρείται υπό περιορισμούς (2(δ) ανωτέρω).
- (iv) τέλος, επειδή το κοινοποιηθέν πρόγραμμα επιτρέπει τη χορήγηση ενισχύσεων στις δικαιούχους επιχειρήσεις (2(δ) ανωτέρω) και επειδή οι ενισχύσεις αποτελούν πλεονέκτημα προς αυτές, γι' αυτό το μέτρο είναι σε θέση να νοθεύσει τον ανταγωνισμό τόσο στην εγχώρια αγορά όσο και στις αγορές των άλλων χωρών.
- Η διαπίστωση και μόνο της ύπαρξης νόθευσης ή της δυνατότητας νόθευσης του ανταγωνισμού ικανοποιεί και την τελευταία προϋπόθεση που θέτει ο Νόμος στο άρθρο 2 στον ορισμό του όρου δημό-

σια ενίσχυση. Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται εκ του Νόμου να εξεταστεί περαιτέρω κατά πόσο η νόθευση του ανταγωνισμού είναι σημαντική ή όχι. Συνεπώς, ακόμα και στις περιπτώσεις εκείνες που το μερίδιο αγοράς των ενισχυόμενων επιχειρήσεων είναι αμελητέο, η πιο πάνω προϋπόθεση ικανοποιείται.

- (γ) Εφόσον από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου, εξετάστηκε κατά πόσο αυτή ανήκει στις κατηγορίες ενισχύσεων που δεν εμπίπτουν στις διατάξεις του Νόμου σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου, για τις οποίες, όμως, απαιτείται κοινοποίηση.

Όσον αφορά την πρώτη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τη γεωργία, την κτηνοτροφία και την αλιεία, κρίθηκε ότι το μέρος του προγράμματος που αφορά ενισχύσεις προς επιχειρήσεις της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας καθώς επίσης και προς επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στην πρώτη μεταποίηση των κλάδων αυτών, εμπίπτει σε αυτή την κατηγορία και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

- (δ) Αναφορικά, εξάλλου, με τη δεύτερη κατηγορία ενισχύσεων που προνοεί το άρθρο 6 του Νόμου, δηλαδή τις δημόσιες ενισχύσεις προς τις επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας, κρίθηκε ότι το μέρος του προγράμματος που δικαιούχοι είναι επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα κατ' αποκλειστικότητα σε αλλοδαπούς και οι οποίες κτώνται το εισόδημά τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου και συνεπώς, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, για τις περιπτώσεις αυτές δεν απαιτείται έγκριση του Εφόρου.

Λαμβανομένων υπόψη των πιο πάνω εξετάστηκε περαιτέρω σε ποια κατηγορία ενισχύσεων, από τις κατηγορίες που προνοούν τα άρθρα 4,5 και 5Α του Νόμου, εμπίπτουν οι υπόλοιπες δημόσιες ενισχύσεις.

Αρχικά εξετάστηκε κατά πόσο η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις κατηγορίες των ενισχύσεων του άρθρου 4 του Νόμου που ο Έφορος υποχρεούται να εγκρίνει. Επειδή η ενίσχυση παρέχεται αποκλειστικά σε επιχειρήσεις που προτίθενται να αναθέσουν σε ειδικούς συμβούλους τη διεξαγωγή μελέτης για την καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού τους, κρίθηκε ότι η ενίσχυση δεν εμπίπτει σε καμία από τις πέντε κατηγορίες που ορίζει το άρθρο 4.

Στη συνέχεια εξετάστηκε κατά πόσο η δημόσια ενίσχυση εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 5Α. Σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου, ενίσχυση για εξαγωγές σημαίνει δημόσια ενίσχυση που συνδέεται άμεσα με τις εξαγόμενες ποσότητες, τη δημιουργία και λειτουργία δικτύου διανομής ή τις τρέχουσες δαπάνες εξαγωγικής δραστηριότητας. Νοείται ότι δεν αποτελούν ενισχύσεις για εξαγωγές οι δημόσιες ενισχύσεις

που συνδέονται με το κόστος συμμετοχής σε εκθέσεις και το κόστος μελετών και συμβουλών για την εισαγωγή σε νέα γεωγραφική αγορά νέου ή υπάρχοντος προϊόντος. Κατά συνέπεια κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δεν εμπίπτει στο άρθρο 5Α του Νόμου.

Ενόψει των πιο πάνω, κρίθηκε ότι η κοινοποιηθείσα ενίσχυση εμπίπτει στις πρόνοιες του άρθρου 5 και πιο συγκεκριμένα του 5(1)(β) του Νόμου, δηλαδή στις ενισχύσεις που μπορεί να εγκριθούν από τον Έφορο και αφορούν την προώθηση της ανάπτυξης ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών σε βαθμό αντίθετο με το κοινό συμφέρον.

Αφού λήφθηκε περαιτέρω υπόψη ότι το άρθρο 5(2) του Νόμου προνοεί την έκδοση κανονισμών, όπου είναι απαραίτητο, που περιέχουν λεπτομερή κριτήρια για την έγκριση δημόσιων ενισχύσεων δυνάμει του άρθρου 5(1) του Νόμου, κρίθηκε ότι σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 5 του Νόμου η κοινοποιηθείσα ενίσχυση δύναται να εγκριθεί από τον Έφορο με βάση τις πρόνοιες του Νόμου ή και των δυνάμει του άρθρου 5(2) του Νόμου εκδοθέντων Κανονισμών.

Ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη τις λεπτομέρειες του κοινοποιηθέντος προγράμματος (σκοπό-ένταση-δικαιούχους-σάρωση κ.ά.), έκρινε ότι τα κριτήρια που καθορίζουν οι περί Ελέγχου των Δημόσιων Ενισχύσεων (Μικρές και Μεσαίες Επιχειρήσεις) Κανονισμοί του 2001 θα μπορούσαν να ικανοποιηθούν, νοουμένου ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων θα τύχει ορισμένων τροποποιήσεων. Λήφθηκαν, επίσης, υπόψη τα μέτρα ελέγχου και πληροφωριών που θα εφαρμόζει η Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση τροποποίησης του προγράμματος.

Σύμφωνα με τον κανονισμό 7(α) των πιο πάνω Κανονισμών, οι ενισχύσεις που χορηγούνται σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (Μ.Μ.Ε.) και δε σχετίζονται με επενδύσεις εγκρίνονται από τον Έφορο, εφόσον συνδέονται με υπηρεσίες παρεχόμενες από εξωτερικούς συμβούλους και η ακαθάριστη ενίσχυση δεν υπερβαίνει το 50% του κόστους των εν λόγω υπηρεσιών. Νοείται ότι οι εν λόγω υπηρεσίες δε συνιστούν διαρκή ή περιοδική δραστηριότητα, ούτε συνδέονται με τις συνήθεις λειτουργικές δαπάνες της επιχείρησης, όπως για συνήθεις φοροτεχνικές υπηρεσίες, τακτικές νομικές υπηρεσίες ή διαφήμιση. Οι Μ.Μ.Ε. ορίζονται στο παράρτημα των πιο πάνω Κανονισμών. Επιπλέον, σύμφωνα με τον Κανονισμό 9 των ίδιων Κανονισμών, «χορηγηθείσες ενισχύσεις σχετικά με το ίδιο επιλέξιμο κόστος, δε σφραγίζονται με οποιαδήποτε άλλη ενίσχυση, εφόσον η σφράγιση αυτή έχει ως αποτέλεσμα ένταση ενίσχυσης υπερβαίνουσα την καθοριζόμενη με τους παρόντες Κανονισμούς».

Με βάση τους πιο πάνω Κανονισμούς κρίθηκε ότι το κοινοποιηθέν πρόγραμμα δεν μπορεί να εγκριθεί ως έχει, διότι δεν πληροί όλες τις πιο πάνω προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, το πρόγραμμα δεν αποτελείται αποκλειστικά σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις ενώ η ένταση της ενίσχυσης υπερβαίνει το μέγιστο επιτρεπτό ποσοστό. Επίσης, ο όρος ο οποίος περιλαμβάνεται στη παράγραφο 2(δ)(iii) είναι εν μέρει υποκειμενικός διότι παρέχει την εξουσία στην Αρμόδια Αρχή χωρίς οποιαδήποτε προκαθορισμένα κριτήρια να απορρίπτει τη μελέτη εάν κρίνει ότι το περιεχόμενο και η ποιότητα

αυτής δεν την ικανοποιεί. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το πρόγραμμα αυτό θα πρέπει να τροποποιηθεί ή να καταργηθεί το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003.

Ενόψει των πιο πάνω, ο Έφορος έκρινε ότι το πρόγραμμα εγκρίνεται με τον όρο ότι η Αρμόδια Αρχή θα προβεί πριν από τις 30.4.2003 στην ακόλουθη τροποποίηση:

Δικαιούχοι του προγράμματος να είναι μόνο οι μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις όπως αυτές ορίζονται στο παράρτημα των πιο πάνω Κανονισμών και η ένταση της ενίσχυσης να περιοριστεί στο 50% του κόστους διεξαγωγής της μελέτης. Επίσης, όσον αφορά τον όρο 2(δ)(iii), η Αρμόδια Αρχή θα μπορεί να απορρίπτει τη μελέτη μόνο εάν αυτή δεν ετοιμάστηκε με βάση τη μεθοδολογία που συμφωνήθηκε ή και δεν καλύπτει όλα τα θέματα τα οποία αναφέρονται στο έντυπο αίτησης πρότασης της Αρμόδιας Αρχής. Δηλαδή, θα πρέπει να απαλειφθεί η εξουσία της Αρμόδιας Αρχής να απορρίπτει τη μελέτη εάν κρίνει το περιεχόμενο και την ποιότητά της ως μη ικανοποιητική για οποιοδήποτε άλλο λόγο.

Σε περίπτωση που η Αρμόδια Αρχή δεν τροποποιήσει το κοινοποιηθέν πρόγραμμα μέχρι τις 30.4.2003 αυτό θα πρέπει να καταργηθεί. Ο Έφορος, όμως, αφού έλαβε υπόψη τους όρους που παραχωρείται το πρόγραμμα, διαπίστωσε ότι η Αρμόδια Αρχή, μετά την κατάργησή του, δύναται, με βάση τα άρθρα 2 και 7 του Νόμου, να χαρακτηρίσει το πρόγραμμα ως ενίσχυση *de minimis*, δηλαδή ενίσχυση προς μία επιχείρηση, που λόγω του πολύ μικρού ύψους της (κάτω των £57.000 για περίοδο τριών χρόνων), δεν επιφέρει ή δεν μπορεί να επιφέρει οποιαδήποτε αισθητή νόθευση στον ανταγωνισμό. Σε μια τέτοια περίπτωση η ένταση της ενίσχυσης δύναται να είναι μέχρι και 100% υπό την προϋπόθεση, σύμφωνα με το άρθρο 7 του Νόμου, ότι καμία επιχείρηση δε δικαιούται να λάβει, ως ενισχύσεις *de minimis*, πέραν των £57.000 ανά τριετία. Ταυτόχρονα, εάν το σχέδιο χαρακτηριστεί ως *de minimis*, τότε θα μπορεί να αποτελείται σε όλες τις επιχειρήσεις και όχι μόνο στις μικρομεσαίες.

4. Απόφαση:

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΕΦΟΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ ΤΑ ΕΞΗΣ:

A. Το κοινοποιηθέν πρόγραμμα ενισχύσεων με τίτλο «Σχέδιο συμβουλευτικών υπηρεσιών για επιχειρήσεις με απασχόληση 20 άτομα και άνω» συνιστά δημόσια ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 2 του Νόμου. Η ενίσχυση αυτή σύμφωνα με το άρθρο 6 του Νόμου δεν εμπίπτει στις διατάξεις του Νόμου στο μέρος της που δικαιούχοι είναι επιχειρήσεις της γεωργίας, κτηνοτροφίας και αλιείας και της πρώτης μεταποίησης των κλάδων αυτών και επιχειρήσεις που ανήκουν άμεσα ή έμμεσα σε αλλοδαπούς και κτώνται το εισόδημα τους από πηγές εκτός της Δημοκρατίας και ως εκ τούτου δεν απαιτείται, για τις ενισχύσεις αυτές, με βάση το άρθρο 3 του Νόμου, έγκριση του Εφόρου.

Ως προς το υπόλοιπο μέρος του προγράμματος, κρίθηκε ότι αντιβαίνει σε ορισμένους όρους και διατάξεις του Νόμου ή και των Κανονισμών. Ως εκ τούτου, ο Έφορος, αφού έλαβε υπόψη και τα μέτρα ελέγχου και πληροφοριών που θα

εφαρμόσει η Αρμόδια Αρχή σε περίπτωση έγκρισης του προγράμματος, αποφασίζει έγκριση του προγράμματος υπό τον όρο ότι τούτο θα τροποποιηθεί έτσι ώστε δικαιούχοι του προγράμματος να είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις και η ένταση της ενίσχυσης να μην υπερβαίνει το 50% του κόστους διεξαγωγής της μελέτης. Επίσης, όσον αφορά τον όρο 2(δ)(iii), η Αρμόδια Αρχή θα μπορεί να απορρίπτει τη μελέτη μόνο εάν αυτή δεν ετοιμάστηκε με βάση τη μεθοδολογία που συμφωνήθηκε ή και δεν καλύπτει όλα τα θέματα τα οποία αναφέρονται στο έντυπο αίτησης-πρότασης της Αρμόδιας Αρχής. Δηλαδή, θα πρέπει να απαλειφθεί η εξουσία της Αρμόδιας Αρχής να απορρίπτει τη μελέτη εάν κρίνει το περιεχόμενο και την ποιότητά της ως μη ικανοποιητική για οποιοδήποτε άλλο λόγο.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 του Νόμου, το υφιστάμενο πρόγραμμα μπορεί να συνεχισθεί με την παρούσα μορφή το αργότερο μέχρι τις 30.4.2003 οπότε και θα πρέπει είτε να τροποποιηθεί ως ανωτέρω είτε να καταργηθεί.

Αποφασίζει, τέλος, ότι, εάν το κοινοποιηθέν πρόγραμμα καταργηθεί, δύναται, με βάση το Νόμο, να χαρακτηριστεί από την Αρμόδια Αρχή ως ενίσχυση «*de minimis*».

B. Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην Αρχή Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού Κύπρου.

Λευκωσία, 14 Ιανουαρίου 2002.

ΧΡ. ΑΝΑΡΤΕΟΥ,

Έφορος Δημοσίων Ενισχύσεων.

(Ε.Λ.Ε. 25.06.002.43 (137.1.3.3.1.1.12))